

Titlu	Democrație și egalitate		
Numărul		Durata	1 ora
Obiectiv general	Definirea, descrierea și înțelegerea conceptelor de egalitate și democrație și modul în care acestea sunt corelate.		
	<p>Obiective specifice :</p> <p>Cursanții vor putea:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Identificarea principiilor de bază ale democrației și egalității 2. Căștigarea unei scurte istorii a democrațiilor de astăzi și modul în care egalitatea este direct legată de discriminare. 3. Să dobândească o perspectivă critică a conceptelor de egalitate și democrație. 		
<p>Rezultatele învățării (cel puțin în 2 din fiecare): Cu noștințe, competențe, responsabilitate și autonomie</p> <p>(a se vedea Legea privind Taxonomia din Bloom – anexa)</p>	<p>Cunoștințe:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Cursanții pot defini egalitatea și democrația 2) Cursanții pot defini „discriminare” 3) Cursanții pot defini „caracteristici protejate” 4) Cursanții pot ilustra mai multe democrații diferite <p>Competențe:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Cursanții ilustrează exemple practice de democrație 2) Cursanții ilustrează exemple practice de egalitate 3) Cursanții pot demonstra modul democratic de luare a deciziilor colective <p>Responsabilitatea și autonomia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Cursanții demonstrează capacitatea de a interacționa în mod egal cu indivizi din diferite grupuri culturale 2) Cursanții demonstrează capacitatea de a lua decizii colective într-un mod democratic 		
Rezumatul unității de învățare (jumătate de pagină)			

Istoria umanității a arătat că idealurile democratice de incluziune, responsabilitate și transparență pot fi atinse numai atunci când există legi, politici, măsuri și practici care abordează inegalitățile. Valorile democratice susțin convingerea că o societate ordonată poate exista în care libertatea este păstrată. Dar ordinea și libertatea trebuie să fie echilibrate.

Procesul decizional colectiv este considerat democratic atunci când este experimentat ca autodeterminare. Cu toate acestea, atunci când cetățenii se simt înstrăinați de voința generală sau de procesul prin care este creată voința generală, votul este doar un mecanism de luare a deciziilor, un mecanism care poate deveni cu ușurință opresiv și nedemocratic.

O valoare fundamentală a democrației, după cum s-a menționat anterior, este egalitatea politică, juridică și morală a fiecărui cetățean, ceea ce înseamnă că nu poate exista cetățeni de mână a doua într-o democrație. Cu alte cuvinte, principiul egalității politice este că nimeni nu se naște cu dreptul de a conduce pe alții; și nimeni nu se naște cu obligația de supunere politică. Din cauza acestei egalități politice elementare, singura modalitate prin care se poate stabili autoritatea politică legitimă este prin consimțământul celor guvernați.

Lista resurselor, instrumentelor și metodelor

Equalityhumanrights.com. 2020. Înțelegerea egalității | Comisia pentru Egalitate și Drepturile Omului.[online] Disponibil la: < <https://www.equalityhumanrights.com/en/secondary-education-resources/useful-information/understanding-equality> [Accesat la 9 noiembrie 2020].

Equalityhumanrights.com. 2020. Caracteristici protejate | Comisia pentru Egalitate și Drepturile Omului.[online] Disponibil la: < <https://www.equalityhumanrights.com/en/equality-act/protected-characteristics> [Accesat la 10 noiembrie 2020].

Bobbio, Norberto.1989. Democrație și dictatură: Natura și limitele puterii de stat. Tradus de Peter Kennealy. Cambridge, Marea Britanie: Poliția

Post, Robert.1998a. Democrație, suveranitate populară și control judiciar. California Law Review 86: 429-43.

Națiunile Unite și statul de drept.2020.*Egalitate și nediscriminare – Națiunilor Unite și statul de drept*. [online] Disponibil la: < <https://www.un.org/ruleoflaw/thematic-areas/human-rights/equality-and-non-discrimination/#:~:text=The%20international%20human%20rights%20legal,discrimination%2C%20or%20discrimination%20based%20on> [Accesat la 10 noiembrie 2020].

Raaflaub, K., Ober, J., Wallace, R., Cartledge, P. și Farrar, C., 2018. *Originile democrației în Grecia antică*. Berkeley, Calif.: Universitatea din California Press.

Teme, H., 2020. Democrație. [online] Disponibil la: < <https://www.coe.int/en/web/compass/democracy> [Accesat la 16 noiembrie 2020].

Wordpandit.2020. Tipuri guvernamentale. [online] Disponibil la: < <https://wordpandit.com/governments-types-kinds-varieties/> [Accesat la 12 noiembrie 2020].

Metoda de evaluare test final

Subiectele **egalității** și **democrației** sunt teme fundamentale în peisajele politice și sociale moderne. Totuși, pentru a înțelege egalitatea și democrația, trebuie mai întâi să înțelegem inegalitatea și complexitatea acesteia. Inegalitățile bazate pe vârstă, handicap, sex, rasă, etnie, clasă, religie continuă să fie probleme din ce în ce mai răspândite la nivel mondial, atât în interiorul, cât și între țări. Inegalitatea dăunează sentimentului de împlinire și respect de sine al indivizilor și s-a dovedit că duce la o creștere a bolii și a criminalității, amenințând astfel dezvoltarea socială pe termen lung și creșterea economică. Prejudecățile, stereotipurile și abuzul de putere sunt larg acceptate ca modele recurente în societățile umane, astfel încât în lupta pentru crearea unor societăți mai echitabile, sistemele de justiție au dezvoltat modalități de a proteja indivizii și grupurile. Prin urmare, egalitatea are o legătură inseparabilă cu justiția, precum și cu educația.

Democrația, fiind un sistem de guvernare care aspiră să îndeplinească valoarea autodeterminării și responsabilității colective, are o legătură incontestabilă atât cu egalitatea colectivă, cât și cu cea individuală. Deși vag în definiția sa, democrația plasează vocea și nevoile individului în avangarda infrastructurii sale printr-o varietate de mijloace, cum ar fi votul, dreptul la viață, libertatea de întrunire, apartenența și drepturile minorităților. Cu toate acestea, ce se înțelege prin „egalitate?” și „democrația este cea mai bună și mai echitabilă formă de guvernare?” sunt întrebările cu care sisteme politice, filozofi și activiști au fost contestate timp de secole.

Egalitatea

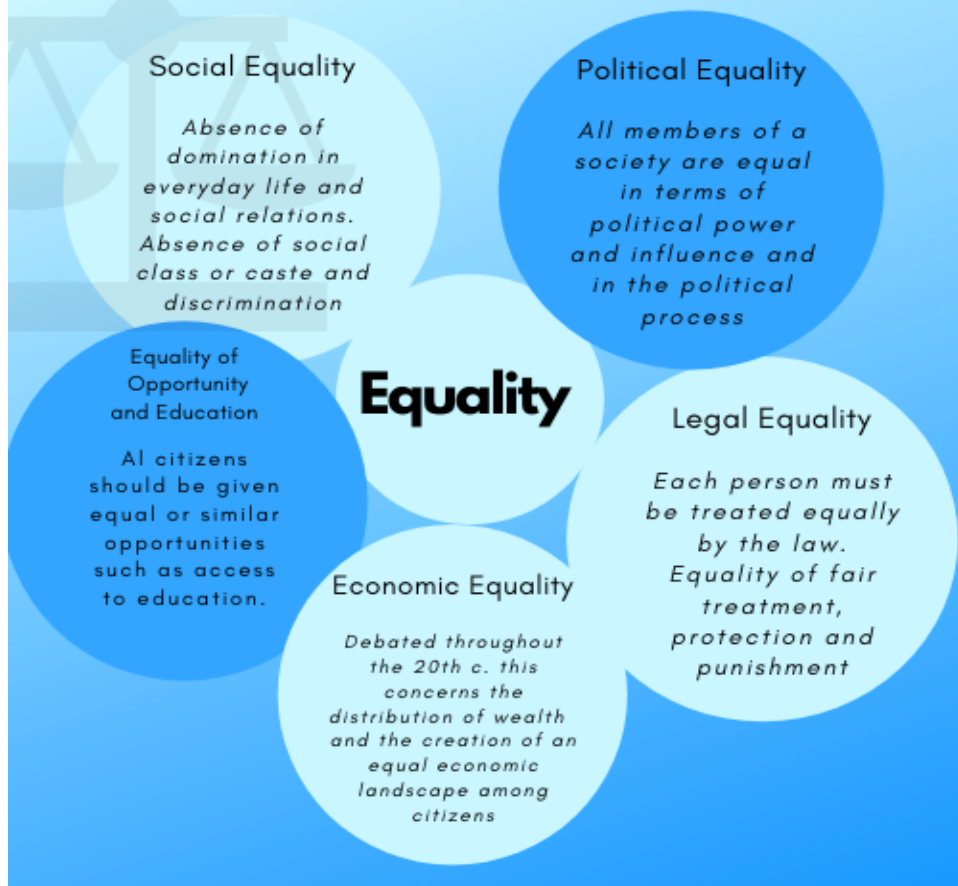
Definirea egalității

Într-un sens general, definiția egalității este asigurarea că, la nivel fundamental, toate ființele umane sunt de aceeași importanță și valoare și, prin urmare, ar trebui să beneficieze de egalitate de tratament, drepturi și oportunități. Egalitatea permite ca nici o persoană să nu aibă o calitate inferioară a vieții sau mai puține oportunități din cauza modului în care s-au născut, a originii, a convingerilor sau a alegerii vieții. Prin urmare, egalitatea încearcă să abordeze discriminarea istorică evidentă a anumitor grupuri de persoane cu caracteristici protejate, cum ar fi handicapul, rasa, sexul și orientarea sexuală, etnia, convingerile religioase, clasa și vârsta.

Pentru că egalitatea este despre tine! Prin urmare, este vorba și despre toți ceilalți.

Acest accent fundamental, care este pus pe individ, și libertățile și tratamentul lor, prin urmare, plasează în plus diversitatea în centrul atenției, **deoarece** fiecare individ este diferit. Protecția și încurajarea **diversității** constă în recunoașterea și protecția sa și, deși toate persoanele și grupurile colective diferă, drepturile și libertățile lor se bazează pe principii colective comune de acceptare și respect. Prin urmare, „pentru că egalitatea este despre tine, este, prin urmare, și despre toți ceilalți”.

Există mai multe „linii” în care termenul „egalitate” poate fi separat în:

O scurtă istorie a egalității

Egalitatea subliniază că toate ființele umane au aceeași valoare la un nivel fundamental și, prin urmare, ar trebui să primească același respect și interes. Deși această noțiune este în general acceptată și aplicată astăzi, în special

în dreptul internațional și european, conceptul de egalitate a fost revoluționar atât în practica politică, cât și în gândirea filozofică când a apărut. Dacă considerăm că majoritatea țărilor din antichitate erau **monarhii** (guvernaate de regali) sau aveau o formă de naștere asociată ierarhiei, putem înțelegem de ce se credea că anumii oameni ar trebui să primească mai mult respect sau voce

decât alții. Deși multe societăți au încă monarhi (de exemplu Regatul Unit) sau o formă de ierarhie a nașterilor în guvern, majoritatea țărilor europene aplică egalitatea în practica politică și în sistemele lor judiciare. Prin urmare, acestea sunt considerate societăți egalitare; societăți care pun în aplicare principiul că toți oamenii sunt egali și merită drepturi și oportunități egale. Aceste diferite egalități și drepturi s-au realizat prin lupte colective și mișcări care au solicitat diferite schimbări în guvernare prin istorie, precum și prin dezvoltarea filozofiei și a gândirii morale a echității și dreptății egalității. De exemplu, „Epoca Revoluției” care se întindea din secolele al XIX-lea, incluzând Revoluția Franceză, Americană și Haitiană, precum și Secțiunile de Independență din America Latină, a fost o perioadă în care cele mai multe elemente ale monarhiilor absolutiste (monarhii care dețineau autoritate supremă autocratică) au fost abolite și înlocuite de constituții scrise (vezi secțiunea Istoria Democratiei). Deși adesea și ovăind, în această perioadă conceptul de „egalitate înaintea legii” a fost restabilit în Europa. Mulți critici susțin că perspectivele istorice ale echității și egalității sunt occidentalizate, afirmând că societățile dinaintea colonialismului erau mai egale și mai echitabile, punând accentul pe efectele negative ale colonialismului.

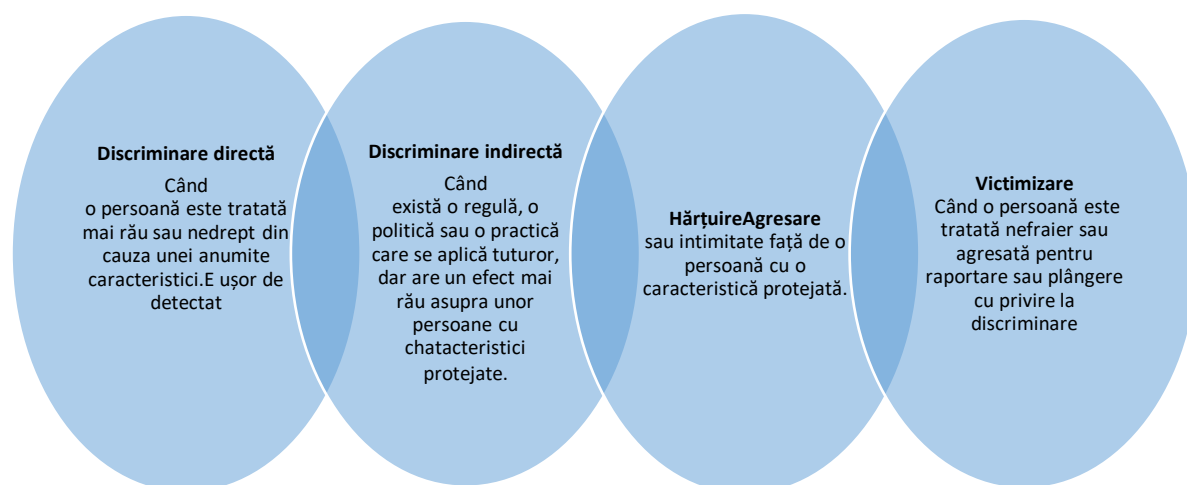
Egalitate și discriminare

Într-o notă generală, discriminarea este definită ca „actul de a face distincții nefondate între ființele umane sau grupurile bazate pe un anumit grup din care fac parte și de a le trata într-un mod mai rău decât alții” (Oxford Dictionary). Aceasta poate include

- Prejudecată
- Dezavantaj
- Hărțuirea sau victimizarea
- Lipsa de înțelegere sau lipsa unei încercări de a înțelege
- Incapacitatea de a face ajustări rezonabile
- Lipsa de participare pentru persoanele cu anumite caracteristici.

Din păcate, toate societățile la nivel mondial au participat sau au participat, la diferite tipuri de discriminare la un moment dat în istorie. Din acest motiv, există o varietate de caracteristici **generale protejate stabilite** pentru a proteja drepturile acestor grupuri care au fost vulnerabile la discriminare; vârsta, handicapul, schimbarea de gen, căsătoria și parteneriatul civil, sarcina și maternitatea, rasa, religia sau convingerile, sexul și orientarea sexuală. Deși aceste protecții variază de la o țară la alta, „cadru juridic internațional privind drepturile omului conține instrumente de combatere a formelor specifice de discriminare” (Statul de drept al Națiunilor Unite 2020). În acest

sens, nu este necesar ca actele discriminatorii să fie considerate ilegale în mod intenționat. Diferite tipuri de discriminare includ (în ordine alfabetică):¹ⁱⁱ

Caracteristici protejate

Discriminare de varsta:

Discriminarea de vârstă este tratarea unui individ prost sau mai puțin în favorabil din cauza vârstei lor. Multe persoane în vârstă de peste 60 de ani s-au confruntat cu discriminarea, deoarece sunt considerate ca făcând parte din grupurile vulnerabile care le-au afectat viața profesională și accesul la resurse și transporturi, drepturile lor legale etc. Discriminarea pe vârstă afectează, de asemenea, tinerii cu 40+ atunci când își caută un loc de muncă.

Exemplu: un angajator care concediază o persoană în vârstă de peste 60 de ani, fără motiv, cu excepția vârstei înaintate.

Discriminarea persoanelor cu handicap:

¹Aceste caracteristici protejate au fost preluate din „Caracteristicile protejate ale Comisiei pentru egalitatea și drepturile omului” din Regatul Unit. Caracteristicile protejate variază de la o țară la alta.

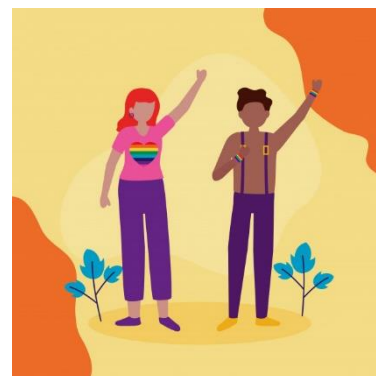
Discriminarea persoanelor cu handicap este tratamentul inegal și necorespunzător al unei persoane din orice motiv care se referă la handicapul acesteia, inclusiv hărțuirea, victimizarea, discriminarea directă și indirectă. O dizabilitate poate fi o afecțiune mentală sau fizică care are un impact pe termen lung asupra capacității unei persoane de a începe cu o viață normală

de zi cu zi. Această definiție include persoanele care primesc tratament care ameliorează complet simptomele, deoarece fără tratamentul lor s-ar lupta să supraviețuiască. *persoanele cu deficiențe de vedere sau de auz cărora li s-a refuzat accesul la transport din cauza infrastructurii ar reprezenta discriminarea persoanelor cu handicap.*

Discriminarea de schimbare de gen

De asemenea, cunoscut sub numele de transsexualism, discriminarea de schimbare de gen este discriminarea pe baza caracteristicilor lor protejate (genul). Schimbarea de gen cuprinde un proces personal de trecere de la sexul de naștere la sexul preferat, care nu trebuie neapărat să implice un proces medical, o intervenție chirurgicală sau un tratament specific. O persoană se află sub caracteristica protejată în cazul în care propune să se supună, este supusă sau a suferit un proces în scopul redistribuirii sexului individual. Prin urmare, acestea modifică caracteristicile fiziologice sau de altă natură ale sexului lor (Comisia Egalității și Dreptului Omului 2020). *Discriminarea împotriva unui angajat transsexual sau tratarea acestora mai puțin favorabil din cauza lor luând concediu de absență/bolnav de la locul de muncă în scopul intervenției chirurgicale de redistribuire de gen sau în cazul în care tratamentul lor este nerezonabil.*

Căsătoria și parteneriatul civil

Discriminareacăsătoriei și a parteneriatului civil este atunci când un individ sau un grup este tratat diferit sau nefavorabil ca fiind căsătorit sau într-un parteneriat civil. Aceasta cuprinde căsătoriile de același sex și parteneriatele civile.

Exemplu: dacă odată căsătorită, o femeie este demisă de la anumite îndatoriri din cauza șefului lor care crede că femeile căsătorite ar trebui să lucreze mai puțin.

Sarcina și discriminarea maternității

Sarcina și discriminarea de maternitate este atunci când o persoană este tratată în mod nedrept, hărțuită sau victimizată din cauza faptului că este gravidă, alăptează sau pentru că a născut recent sau este bolnavă din cauza sarcinii sau maternității. Aceasta cuprinde orice restricție privind accesul, prejudecata și maltratarea cu care se poate confrunta o persoană.

Exemplu:

Unei mame care alăptează i se spune să nu mai alăpteze în autobuz deoarece un alt pasager s-a plâns.

Discriminarea rasială:

Discriminarea rasială este atunci când un individ sau un grup este discriminat direct sau indirect, hărțuit sau victimizat din cauza rasei lor. În general, definiția rasei include culoarea, naționalitatea, originile etnice și originile naționale. Acest lucru cuprinde orice din pașaportul pe care îl deține până la culoarea pielii lor. Un individ poate fi discriminat pe baza mai multor caracteristici ale rasei sale. *Exemplu: dacă o agenție de închiriere nu va lăsa pe cineva să închirieze un apartament din cauza rasei lor*

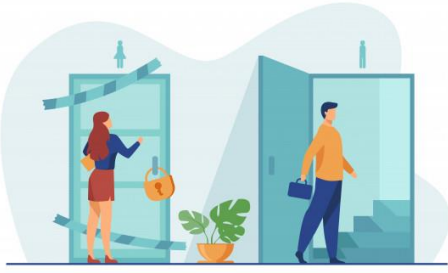
Discriminarea religiei sau

credinței:

Religia și convingerile religioase sunt discriminate atunci când un individ este direct sau indirect discriminat, hărțuit sau victimizat din cauza religiei (sau lipsei) sau a credințelor sale. Împreună cu religiile, credințele pot include, de asemenea, credințe filozofice, de exemplu o credință puternică și o practică împotriva schimbărilor climatice provocate de om. Discriminarea poate fi directă; de exemplu, un angajator care angajează pe cineva pentru că are aceeași religie, sau indirectă; un angajator schimbă ora întrunirilor în timpul rugăciunii unui angajat. *exemplu: Unei femei i se spune că hijabul ei nu este potrivit pentru muncă.*

Discriminarea sexuală:

Discriminarea sexuală este atunci când un individ sau un grup este direct sau indirect discriminat, hărțuit sau victimizat din cauza sexului, sunt percepute ca un anumit sex sau sunt legate de o persoană de un anumit sex. Pot exista discriminări directe și indirecte, hărțuiri, inclusiv umilire sau infracțiuni și hărțuire sexuală, care includ violarea, ofensarea sau degradarea într-un conac sexual și hărțuirea din cauza refuzului unei

persoane de a suporta hărțuirea sexuală.

Discriminarea Orientării sexuale:

Discriminarea sexuală este atunci când o persoană sau un grup este discriminată, hărțuită sau victimizată direct sau indirect din cauza orientării sexuale. Orientarea sexuală include orientarea către persoane de sex opus, același sex sau ambele sexe; lesbiene, gay, heterosexuale sau bisexuale.

Exemplu: o persoană care și-a exprimat orientarea sexuală este hărțuită sau hărțuită în orice mediu.

Există excepții de la tratamentul preferențial față de orice persoană în mediile de lucru dacă:

- Aparența la un anumit grup este esențială pentru locul de muncă (cerința ocupatională). De exemplu, dacă trebuie să fii femeie pentru o slujbă care implică lucrul cu femeile.
- În cazul în care o organizație ia măsuri pozitive în vederea diversității personalului.

De exemplu, dacă o companie încearcă să angajeze mai mulți oameni de culoare.

- Compania oferă tratament preferat unui grup. De exemplu, în cazul în care o organizație de caritate LGBTQ+ lucrează în mod specific cu persoane din comunitatea LGBTQ+.

Întrebare: Există și alte „caracteristici protejate” sau grupuri care credeți că s-au confruntat cu inegalitate și discriminare care ar trebui adăugate?

cunosti pe cineva care?

Are cazier
judiciar

Este de sex
feminin

Are peste 60 de
ani

Are un copil

Este o persoană
de culoare

Face parte din
comunitatea
LGBTQ+

Este o minoritate
etică

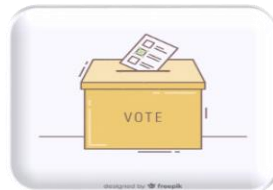
Are un handicap
fizic

Are venituri
reduse

Are o tulburare
neurodevelopmen
tală (autism, ADHD,
dislexie)

Voteaza pentru
un alt partid
politic

Are o dizabilitate
mintală

Nu au urmat
școala

Democrația

Definirea democrației

Istoria umanității a arătat că idealurile democratice de incluziune, responsabilitate și transparență pot fi atinse numai atunci când există legi, politici, măsuri și practici care abordează inegalitățile. Valorile democratice susțin convingerea că o societate ordonată poate exista în care libertatea este păstrată. Dar ordinea și libertatea trebuie să fie echilibrate.

„Formele democratice de guvernare sunt cele în care legile sunt făcute de aceiași oameni cărora li se aplică (și din acest motiv sunt norme autonome), în timp ce în forme autocratice de guvernare parlamentarii sunt diferiți de cei cărora li se adresează legile (și, prin urmare, sunt norme heteronome)”.ⁱⁱⁱ

Egalitatea politică a tuturor cetățenilor este un principiu esențial al democrației. Nu există cetățeni de mână a doua într-o democrație. Un alt principiu al democrației este că puterea justă a guvernului derivă din **consimțământul celor guvernați**. Cetățenii sunt de acord prin participarea la procesele de guvernare, în special prin votarea în alegeri a organelor care fac și execută legi. Un alt principiu major al democrației este **suveranitatea populară**. Aceasta este ideea că întregul corp al cetățenilor politici, sau „poporul”, este autoritatea politică supremă și singura sursă a autorității de guvernare. Suveranitatea populară,² o stare de lucruri în care oamenii exercită controlul suprem asupra guvernului lor, deși ușor de confuz nu este același lucru cu democrația. Suveranitatea populară este compatibilă cu formele de fascism popular în care un dictator poartă aprobarea reală și spontană a unui popor întreg, inclusiv a minorităților.^{iv} Practicată coresponsabil, democrațiile nu ar trebui doar să adere la „regula majorității”, ci ar trebui să protejeze și să reprezinte minoritățile într-o societate, din **acest** motiv există „regula majorității” și **deciziile prin consens**.

Regula majorității: principiul potrivit căruia numărul mai mare (în aviz/vot/existență) ar trebui să exercite o putere mai mare.

Adoptarea unei decizii de consens: Luarea deciziilor prin încercarea de a ajunge la un acord între părți, spre deosebire de regula majorității.

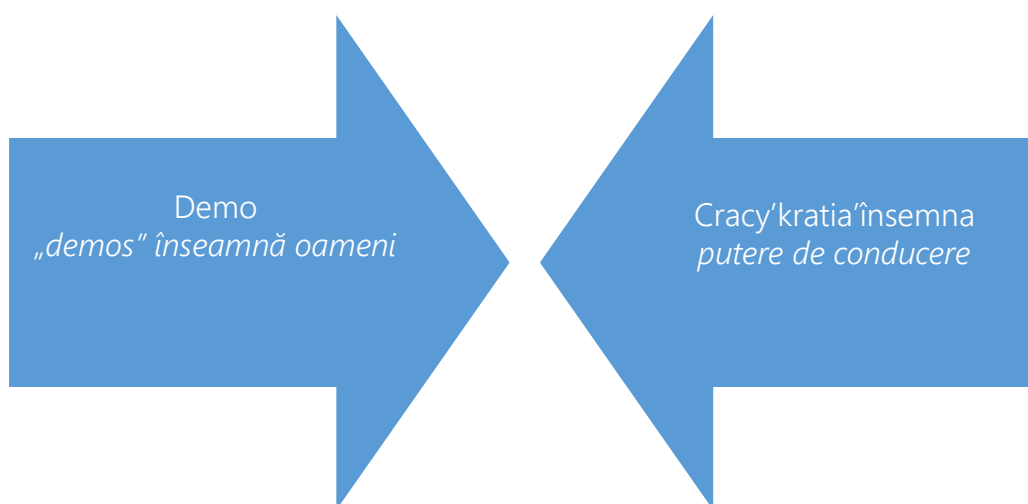
Într-o democrație, guvernele trebuie să funcționeze într-un mod care să reflecte dorința, valorile și dorințele societății pe care o guvernează, precum

²Suveranitatea populară este principiul că autoritatea unui stat și a guvernului său sunt create și susținute de consimțământul poporului său, prin reprezentanții aleși, care sunt sursa întregii puteri politice.

și să practice „egalitatea în fața legii”, ceea ce înseamnă că toate persoanele sunt tratate egal în procesul judiciar, inclusiv persoanele de la putere.

Democrația și istoria sa

În general, democrația este un sistem de guvernare în care toți cetățenii au aceeași voce și implicare în procesul politic. Cuvântul provine din cele două cuvinte grecești „demos”; ceea ce înseamnă oameni și „kratia”, ceea ce înseamnă putere de conducere, ceea ce înseamnă „regulă a poporului”. Prin urmare, democrațiile pun procesul decizional în mare măsură în mâinile oamenilor pe care îi guvernează.

Atenienii antici au stabilit ceea ce se crede a fi prima democrație în jurul lui 508-507BC, deși acest lucru este contestat pe scară largă astăzi, deoarece societățile antice, cum ar fi incașii, sunt, de asemenea, considerate a fi avut o formă de democrație. Cu toate acestea, pentru perioada de timp, existența unui sistem democratic a fost revoluționară dacă considerăm că majoritatea societăților de atunci erau monarhii sau conduse de o elită. Prin urmare, Atena antică este considerată locul de naștere al democrației, cu toate acestea, astăzi am știut că a fost o democrație defectuoasă, din **cauza faptului că** nu a văzut toți oamenii în mod egal. *Femeile, sclavii, oamenii care nu dețineau pământ și copii nu aveau voie să voteze și nu aveau aceleași drepturi ca bărbații care guvernau.*

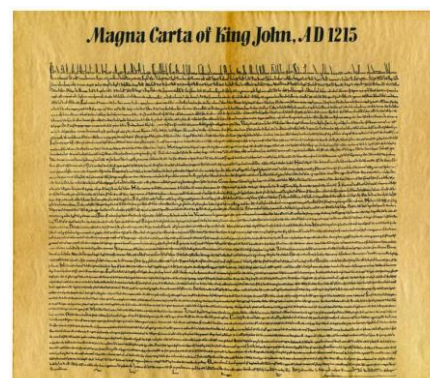

De-a lungul istoriei, există momente vaste în timp și evenimente istorice cheie, cum ar fi mișcările și luptele, care au contribuit la un sistem de guvernare mai

echitabil și mai egal, ducând în consecință la democrația de astăzi în Europa. Unele dintre acestea includ:

Magna Carta – Marea Britanie 1215

Sub domnie și a fost de acord cu regele Ioan al Angliei, Magna Carta a fost un document care a exprimat că toată lumea, inclusiv regalitatea, au fost supuse legii. Documentul a fost creat pentru a calma criza politică provocată de abuzul de putere.

Revoluția Franceză – Franța 1789-1790

În această perioadă a existat nemulțumire predominantă între cetățenii francezi cu politicile economice ale regelui Ludovic al XVI-lea și monarhia însăși. În timpul execuției sale, Franța s-a mutat dintr-o monarhie absolută într-un sistem feudal care pune accentul pe voința poporului.

Luptele anti-Coloniale Secolul 20

Lupta împotriva dominației imperiale în țările colonizate. Aceste mișcări împotriva colonialismului și a independenței au fost cruciale pentru a permite cetățenilor să determine guvernarea și viitorul propriilor lor județe și popoare. În general, guvernarea imperială nu trata localnicii în mod egal cu ei înșiși sau chiar între ei.

Întrebare: Cât de egală era țara în care trăiești acum 100 de ani? Ce s-a schimbat și de ce?

Democrația în lumea modernă

Democrația își obține puterea morală din două valori fundamentale:

Autonomia individuală:

Independența în acțiuni și gânduri. Pentru a putea prelua controlul asupra propriei situații.

Egalitatea:

Ideea că toți cetățenii ar trebui să aibă aceeași voce și șanse.

Prin urmare, democrația necesită un tratament egal al indivizilor, în măsura în care cetățenii sunt agenți individuali în procesul de autogovernare, de exemplu prin punerea în aplicare a votului liber și egal pentru toți. Democrația necesită o agenție democratică egală, altfel nu este o democrație, însă această definiție este largă, cuprinzând o gamă largă de interpretări și sisteme. Există atât de multe modele de guvernare democratică în întreaga lume, încât este adesea mai ușor să definim democrația prin ceea ce nu este, mai degrabă decât prin ceea ce este.^{vii} Prin urmare, pentru a înțelege pe deplin conceptul și elementul revoluționar al democrației, trebuie mai întâi să înțelegem diferitele forme de guvernare practicate în întreaga lume și în istorie:

Tipuri de guvern	Definiție ^{viii}
Anarhie	Stare de absență a legii. Abolirea guvernelor existente și crearea unei societăți în care fiecare individ are libertatea de a-și exercita voința.
Democrația	Poporul sau reprezentanții lor aleși se guvernează ei înșiși. Toți cetățenii au o voce egală și pot vota liber și corect.
Monarhia	Un guvern care are un șef ereditar al statului care este rege sau regină. Puterea lor poate fi reglementată de o constituție sau își pot păstra puterea absolută.
Totalitar	Un guvern cu o singură autoritate politică. Necesită supunere totală față de stat.
Oligarhia	Puterea se bazează pe un mic procent de familii sau oameni. În mod normal, legate de clasă, grupul „superior” conduce starea de fapt.
Plutocrație	Regula finanțată și alimentată de cei mai bogați din societate, adesea în spatele scenei.

Teocrație	Regula este pusă în aplicare de preoții care guvernează în numele unei religii sau de persoane care sunt văzute ca fiind „îndrumate divin”. Ordinea divină este văzută ca absolută și, prin urmare, nu există loc pentru disidență.
Comunismul	O mișcare socialistă care își propune să înființeze o societate fără clasă. Proprietatea privată este desființată, iar statul operează industria.

În societățile de astăzi există în general două tipuri de democrație, directă și indirectă. **Democrația directă** este una în care inițiativa politică este decisă de oameni în mod direct, spre deosebire de democrația **indirectă (sau democrația reprezentativă)**, care se bazează pe funcționarii aleși în poziția de a reprezenta un grup de oameni. În prezent, majoritatea democrațiilor din întreaga lume sunt indirecte, însă acesta nu este singurul element definitoriu al unei democrații, mai ales dacă considerăm că nu există două democrații identice.

Câteva exemple de elemente diferite ale democrațiilor din întreaga lume sunt:

Democrațiile prezidențiale/parlamentare

Într-o democrație prezidențială, șeful statului este adesea și șeful guvernului, iar puterea executivă este investită constituțional într-un singur individ în timp ce în democrațiile parlamentare puterea executivă este investită în legislativ (adunare liberală).

Democrațiile federale sau unitare

Într-o democrație federală/guvernare puterea este împărțită între guverne sau guverne federale și guverne locale sau de stat în timp ce o democrație unitară puterea se află într-o singură autoritate centrală. Exemple de democrații federale: *Statele Unite, Austria, India, Irak, Rusia, Pakistan, Sudan, Germania*. Exemple de democrații unitare: *Regatul Unit, Spania, Irlanda, Norvegia, Cipru, Iran, Italia (printre multe)*.

Democrațiile de vot proporțional sau Sistemele majoritare

În vot proporțional procentajul de locuri sau reprezentare deținute de un partid va fi aproximativ egal cu procentajul sprijinului lor de către alegători, în timp ce sistemele majoritare de vot partidul cu cea mai mare sumă de sprijin este capabil să câștige toate mandatele.

Țările cu reprezentanță proporțională: Belgia, Danemarca, Finlanda, Grecia, Ungaria și Italia.

Țări cu reprezentanță majoritară: Senatul din Filipine.

Democrațiile care sunt, de asemenea, monarhii

Multe țări ale lumii implementează democrații și monarhii simultan. Ele sunt adesea numite „monarhie constituțională”, ceea ce înseamnă că suveranul (regele) exercită autoritate cu privire la o constituție scrisă.

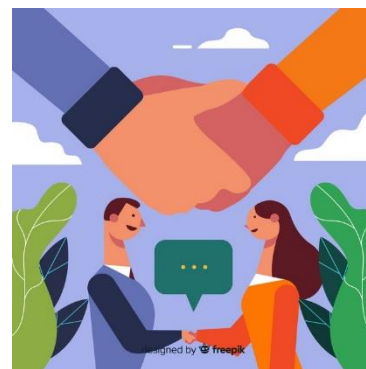
Exemple: Regatul Unit, Țările de Jos, Spania, Belgia, Suedia, Malaysia și Japonia.

Probleme cu democrația

Deoarece democrația se referă la menținerea egalității, a regulii echitabile și a reprezentării tuturor cetățenilor, aceasta este o stare constantă de îmbunătățire pe măsură ce societățile se schimbă în timp. De-a lungul ultimelor decenii, democrațiile din întreaga lume s-au confruntat cu critici asupra unora, dacă consecințele și efectele sale.

Majoritatea vs. Minoritate

Practica democrației reprezentative ridică mai multe probleme cu **reprezentarea minorităților**. Societățile care utilizează sistemul electoral (votul) adesea au ca rezultat faptul că minoritățile nu obțin un număr adecvat pentru a fi reprezentate în mod corespunzător în guvern. O a doua problemă cu democrația reprezentativă și drepturile minorităților este că, chiar dacă o minoritate primește voturi adecvate pentru a fi reprezentată, aproape niciodată nu va avea voturile necesare pentru a învinge o majoritate. Aceasta este considerată o societate condusă de „regula majorității”. Prin urmare, dacă această societate nu este susținută de drepturile **omului, politicile** și deciziile luate de majoritate pot dăuna minorităților.^{vii} Interesele fundamentale ale minorităților, precum și majoritățile, ar trebui protejate în fiecare cadru democratic prin angajamentul față de principiile drepturilor omului, aplicat printr-un proces legislativ adecvat, indiferent de voința majorității.

Naționalismul

Având în vedere acest lucru, multe țări din Europa au cunoscut o creștere a politicilor de dreapta care utilizează retorica naționalistă pentru a viza grupurile minoritare sau persoanele „non-native”, cum ar fi refugiații, migranții, minoritățile religioase etc., ceea ce duce adesea la violență împotriva lor, la o încălcare clară a drepturilor omului. Ele realizează adesea acest lucru prin apelarea la sprijinul oamenilor prin utilizarea noțiunii democratice de „avize și cereri majore”. Prin urmare, dreptul la **libertatea de exprimare** al anumitor grupuri poate fi limitat, în funcție de amploarea problemei și de

contextul cultural specific, în ciuda semnificației acestui drept la procesul democratic.

Tineretul și votul

În multe țări din întreaga lume, tinerii **nu au dreptul legal de a vota, chiar** dacă multe alte drepturi, cum ar fi condusul, posibilitatea de a se căsători sau de a bea sunt legale înainte de vârsta de 18 de ani. Un argument popular este că tinerii nu se implică în politică sau că nu au experiența de a vota, însă studiile au arătat că tinerii sunt din ce în ce mai implicați în politică și mișcări societale. În plus, politicile care afectează viitorul tinerilor sunt adesea dominate de votul generațiilor mai în vârstă, care nu vor experimenta efectele politicilor pe termen lung.

Bibliografie

ⁱ Equalityhumanrights.com. 2020.Înțelegerea egalității

| Comisia pentru Egalitate și Drepturile

Omului.[online] Disponibil la:< <https://www.equalityhumanrights.com/en/secondary-education-resources/useful-information/understanding-equality> [Accesat la 9 noiembrie 2020].

ⁱⁱ Equalityhumanrights.com. 2020.Caracteristici protejate | Comisia pentru Egalitate și

Drepturile Omului.[online] Disponibil la:<

<https://www.equalityhumanrights.com/en/equality-act/protected-characteristics> [Accesat la 10 noiembrie 2020].

ⁱⁱⁱ Bobbio, Norberto.1989.Democrație și dictatură:Natura și limitele puterii de stat.Tradus de Peter Kennealy.Cambridge, Marea Britanie:Politiția

^{iv} Post, Robert.1998a.Democrație, suveranitate populară și control judiciar.California Law Review 86:429-43.

Națiunile^v Unite și statul de drept.2020.*Egalitate și nediscriminare – Națiunilor Unite și statul de drept*. [online] Disponibil la:< <https://www.un.org/ruleoflaw/thematic-areas/human-rights/equality-and-non-discrimination/#:~:text=The%20international%20human%20rights%20legal,discrimination%2C%20or%20discrimination%20based%20on> [Accesat la 10 noiembrie 2020].

^{vi} Raaflaub, K., Ober, J., Wallace, R., Cartledge, P. și Farrar, C., 2018. *Originile democrației în Grecia antică*. Berkeley, Calif.:Universitatea din California Press.

^{vii} Teme, H., 2020.Democrație.[online] Disponibil la:<

<https://www.coe.int/en/web/compass/democracy> [Accesat la 16 noiembrie 2020].

^{viii} Wordpandit.2020.Tipuri guvernamentale.[online] Disponibil la:<
<https://wordpandit.com/governments-types-kinds-varieties/> [Accesat la 12 noiembrie
2020].